

Jak obchodzono 11 listopada w przed II wojnę światową?

Autor: Administrator

W latach 1919–1936

rocznice odzyskania niepodległości obchodzono w Warszawie jako uroczystości o charakterze wojskowym. Organizowano je zazwyczaj w pierwszą niedzielę po 11 listopada. W 1919 roku nie było sprzyjającej sytuacji by uczcić rocznicę odzyskania niepodległości, ponieważ trwały jeszcze wojny o granice Rzeczypospolitej. Pierwszy raz w pełni uroczystości upamiętniono odzyskanie niepodległości 14 listopada 1920 roku. Tego dnia uhonorowano Józefa Piłsudskiego jako zwycięskiego Wodza Naczelnego w wojnie polsko-bolszewickiej wręczając mu buławę marszałkowską.

Po przewrocie

majowym w 1926 roku, obchody kolejnych rocznic były uroczystościami ściśle wojskowymi.

W tym samym roku 8
listopada Józef Piłsudski
wydał okólnik ustanawiający ten dzień
wolnym od pracy dla urzędników państwowych. Odtąd w tym dniu, na

placu Saskim w Warszawie Piłsudski dokonywał przeglądu pododdziałów, a następnie odbierał defiladę (po raz ostatni w 1934 roku). W 1928 roku plac Saski w stolicy nazwano place, marszałka Józefa Piłsudskiego, a cztery lata później Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustanowił ten dzień wolnym od nauki. Rozporządzeniem Prezydenta RP z dn. 29 października 1930 roku ustanowiono odznaczenie państwowe Krzyż i Medal

Niepodległości dla osób czynnie zasłużonych dla niepodległości Polski. 11 listopada 1932 roku odsłoniłto Pomnik Lotnika w Warszawie. Rangą wiążta państwowego nadano 3 wiążtu Niepodległości dopiero ustawą z dn. 23 kwietnia 1937 roku. Miało ono łączyć odzyskanie suwerenności państwowej z zakończeniem I wojny światowej oraz upamiętniać Józefa Piłsudskiego. Do czasu wybuchu II wojny światowej obchody państwowe odbyły się dwa razy: w 1937 i 1938 roku. W 1937 roku uświetniono je odsłonięciem pomnika gen. Józefa Sowińskiego.

3 wiążto Niepodległości w dniu 11 listopada zostało przywrócone przez Sejm PRL ustawą z 15 lutego 1989 roku pod nazwą „Narodowe 3 wiążto Niepodległości”;

zdj. własne